

KOMUNIKAT PRASOWY nr 117/25

Luksemburg, 11 września 2025 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-687/23 | Banco Santander (Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja Banco Popular III)

Banco Popular: roszczeń wynikających z powództwa o stwierdzenie nieważności i z powództwa o stwierdzenie odpowiedzialności wytoczonych przed restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją tego banku można dochodzić wobec Banco Santander

7 czerwca 2017 r. Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji przyjęła program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular, który został zatwierdzony przez Komisję. Obniżono do zera kapitał zakładowy tego banku, umorzono jego akcje znajdujące się w obrocie i dokonano konwersji instrumentów kapitałowych w Tier II na akcje, które następnie przeniesiono na Banco Santander. W 2018 r. Banco Santander został uniwersalnym następcą Banco Popular.

Wielu nabywców różnych instrumentów kapitałowych Banco Popular wytoczyło powództwa o stwierdzenie nieważności umów nabycia tych instrumentów, o zwrot ceny zapłaconej za to nabycie lub o stwierdzenie odpowiedzialności z tytułu udzielanych przez bank informacji¹. W ramach tych spraw sądy hiszpańskie zwróciły się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniami prejudycjalnymi.

W wyrokach z dnia 5 maja 2022 r. i 5 września 2024 r. Trybunał orzekł, że dyrektywa w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji bankowych² uniemożliwia akcjonariuszom instytucji kredytowej objętej procedurą restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wytoczenie powództw o stwierdzenie nieważności i powództw o stwierdzenie odpowiedzialności po restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji³.

Hiszpański sąd najwyższy ma wątpliwości co do sytuacji, w której obligacje zamienne zostały zamienione na akcje Banco Popular przed podjęciem wobec tego banku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i w której, w przeciwieństwie do spraw, w których wydano wspomniane wyroki, powództwo o stwierdzenie nieważności umowy subskrypcji obligacji zamiennych i powództwo z tytułu odpowiedzialności rozpatrywane w postępowaniu głównym zostały wniesione przed restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją Banco Popular.

Trybunał przypomniał, że zgodnie z dyrektywą w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji bankowych **w przypadku całkowitego umorzenia akcji** w kapitale zakładowym instytucji kredytowej objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją jej **akcjonariusze mogą dochodzić** od tej instytucji lub jej następcy **wyłącznie zobowiązań lub roszczeń wynikających z umorzonych instrumentów kapitałowych, które w chwili restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były już „należne”**.

Jeżeli procedura restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wiąże się z zastosowaniem „instrumentu umorzenia lub konwersji długu” w rozumieniu tej dyrektywy, umorzenie i konwersja instrumentów kapitałowych do celów tego umorzenia lub konwersji przyczyniają się bezpośrednio do osiągnięcia celów procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Tak więc powództwa o stwierdzenie nieważności i odpowiedzialności wytaczane po tym postępowaniu niosą ze sobą ryzyko, że kwota instrumentów kapitałowych podlegających umorzeniu lub konwersji

zostanie z mocą wsteczną obniżona w zakresie, w jakim mają one na celu naprawienie szkody lub zwrot w wysokości środków wpłaconych z tytułu nabycia tych instrumentów kapitałowych przed restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

Trybunał uznał, że **przypadek, w którym powództwa o stwierdzenie nieważności i odpowiedzialności zostały wniesione przed restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, istotnie różni się od sytuacji, w której takie powództwa zostały wniesione po tej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.**

W przeciwieństwie do takich późniejszych powództw, te wniesione przed restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją **nie mogą podważyć uprzedniej wyceny aktywów i zobowiązań instytucji ani opartej na niej decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji**, a zatem **nie mogą pozbawić skuteczności (effet utile) lub utrudnić** przeprowadzenia procedury **restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji**. Nie można tym samym uznać, że powództwa wniesione przed restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją mają taki skutek wsteczny, gdyż ryzyko finansowe wynikające z toczących się sporów jest obowiązkowo uwzględniane w sprawozdaniach finansowych banków notowanych na giełdzie.

Co się tyczy okoliczności, że wycena może w danym wypadku nie uwzględniać wszystkich wytoczonych powództw, Trybunał uznał, że taki poziom niepewności jest widoczny w każdej „inwentaryzacji”, przez co można uznać, że stanowi on część ogólnego ryzyka, które musi zostać przyjęte w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie dyrektywy o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji bankowych, w szczególności przez podmiot nabywający instytucję kredytową objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. W tym względzie Trybunał wyjaśnił, że dyrektywa ta przewiduje dokonanie „uczciwej, ostrożnej i realistycznej” wyceny aktywów i zobowiązań instytucji kredytowej, nie wymaga jednak pełnej wyceny tych aktywów i zobowiązań co do najdrobniejszych szczegółów. W szczególności, jeżeli ze względu na pilny charakter sytuacji nie jest możliwe sporządzenie wykazu pozostających do spłaty zobowiązań bilansowych i pozabilansowych, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może, zgodnie z przepisami tej dyrektywy, ograniczyć się do wyceny wstępnej, w której dokonuje się oszacowania wartości aktywów i zobowiązań.

Ponadto Trybunał uznał, że roszczenia wynikające z powództw o stwierdzenie nieważności i odpowiedzialności wniesionych przed restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją można uznać za „należne”, przy czym **nie muszą** one być przedmiotem **prawomocnego wyroku przed restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją**. Inaczej możliwość dochodzenia tych roszczeń zależałaby od **okoliczności, które zasadniczo pozostają poza wpływem osoby**, która wytoczyła takie powództwa, mimo że osoba ta wykazała się **należyłą starannością** w celu uzyskania spłaty wierzytelności przed restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

Co więcej, zanegowanie „należnego” charakteru tych roszczeń oznaczałoby, że decyzja o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji **pozbawiłaby postępowania sądowe w toku przedmiotu**, a zatem należałoby je zamknąć. Stanowiłoby to **poważną ingerencję w prawo do skutecznego środka prawnego** zapisane w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

Trybunał zauważył, że wykładnia pozwalająca akcjonariuszom i wierzycielom na kontynuowanie postępowań o stwierdzenie nieważności lub odpowiedzialności będących w toku w chwili podjęcia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji **nie może podważyć stabilności finansowej Unii. Nie narusza ona w sposób nieproporcjonalny praw potencjalnych nabywców** instytucji kredytowej objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz praw podmiotu będącego jej następcą prawnym w następstwie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, osoby te mogą bowiem również zapoznać się ze zobowiązaniami tej instytucji składającymi się z roszczeń wynikających z takich powództw przed złożeniem oferty nabycia tej instytucji.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału.

Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie wyroku](#) są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ Mowa konkretnie o informacjach zawartych w prospekcie emisyjnym publikowanym w szczególności w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych.

² [Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE](#) z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych.

³ Wyroki: z dnia 5 maja 2022 r., *Banco Santander (Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja Banco Popular)*, [C-410/20](#), i z dnia 5 września 2024 r., *Banco Santander (Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja Banco Popular II)*, [C-775/22](#), [C-779/22](#) i [C-794/22](#). W pierwszym z tych wyroków Trybunał orzekł, że dyrektywa o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji bankowych stoi na przeszkodzie temu, by po całkowitym umorzeniu akcji zarządzanym w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji bankowej takie powództwa – dotyczące umów subskrypcji akcji Banco Popular – mogły być wytaczane przeciwko tej instytucji lub jej następcy prawnemu. Takiej samej odpowiedzi negatywnej wobec tego rodzaju powództw, z racji ich skutków wstecznych, Trybunał udzielił w drugim wyroku w odniesieniu do umów subskrypcji obligacji podporządkowanych zamienionych na akcje Banco Popular przed restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją tego banku.